

בן אליעזר ורוחמה. נולד ביום כ' באדר ב' תרצ"ח (23.3.1938) בהרצליה. סיים את בית-הספר היסודי על שם וייצמן בהרצליה ולאחר-מכן המשיך את לימודיו התיכוניים בבית-הספר "תיכון חדש" שבתל-אביב. בנובמבר 1956 גויס לצה"ל ושירת במסגרת נח"ל (גרעין "נחשון"). באותה מסגרת עבר קורס-צניחה וקורס מ"כ. לאחר ששוחרר מן הצבא למד באוניברסיטה העברית בירושלים בפקולטה לפילוסופיה ולהיסטוריה

של עם ישראל לקראת התואר B.A. כן השלים תעודת-הוראה בבית-הספר להכשרת מורים באוניברסיטה וסיים את לימודיו לשם קבלת תואר M.A. בפילוסופיה. שמריהו היה מורה לפילוסופיה באוניברסיטה העברית בירושלים ובמכון האוניברסיטאי בחיפה ואף-על-פי-כן היו צניעותו ומזגו הטוב, יחד עם כשרונותיו, דמות נפלאה אשר מעטות כמותן נמצאות בחיים. שיעוריו של שמריהו הצטיינו בתכונות של שיעור-פילוסופיה אמיתי. התלמידים היו נתונים במתח אינטלקטואלי ונדרש היה מהם מאמץ כדי לעקוב אחרי מהלך השיעור, ומאמץ זה, כפי שאחד מתלמידיו כתב, היה כדאי, כי כל מי שהצליח בכך זכה לחוויה אינטלקטואלית ממש וחוויות כאלו לא תישכחנה לעולם. אותו תלמיד כותב כי חבריו והוא היו יוצאים מן השיעורים בהרגשה כי נוסף להם משהו, שכן השיעורים היו ממריצים את מחשבתם. שיעוריו גתייחדו במשהו משאר השיעורים ותמיד נוצר בתלמידים אמון במורה כזה, אמון שמקורו היה בשכנוע הרב אשר בדבריו, שתכנם וצורתם המדוייקת, אשר בה גוסחו הדברים, הפכו לשם-דבר. שמריהו ידע לדבר בשפות רבות וכן שלט ביוונית עתיקה. היתה בו סקרנות עצומה וצמאון לדעת. מדי פעם היה יוצא לשירות מילואים ואף במלחמת ששת הימים נקרא לדגל ובקרוב שנערך ביום הראשון לקרבות, הוא כ"ו באייר תשכ"ז (5.6.1967), נפל במוצב הקידמי בסנהדריה. היה מ"כ מעולה והצטיין מפקד מסור ואחראי. שמריהו גילה אומץ-לב ושקט נפשי יוצאים מן הכלל. הגיח אשה ותינוק, שהיה כבן תשעה חדשים בנפול אביו. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. ביום ה"שלושים" לגפלו נערך, מטעם החוג לפילוסופיה באוניברסיטה העברית בירושלים עצרת לזכרו ובין השאר השמיע את דבריו הפרופסור נתן יוטנשטרייך, רקטור האוניברסיטה דאז. הרבעון הפילוסופי "עיון", שהופיע זמן-מה לאחר נפלו, הוקדש לזכרו ובו פורסמה לא רק עבודת-גמר שלו בפילוסופיה (שהכין לקראת תארו השני) כי אם גם חומר נוסף משלו ואף הדברים שנאמרו לזכרו. בספר "נזכור", שבהוצאת אוניברסיטה העברית בירושלים והסתדרות הסטודנטים שבה, בעריכת הודה האזרחי, הובאו תולדותיו ותיאור קרבו האחרון.